

4. เรื่องการไถ่ (Redemption)

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันจันทร์ที่ 18 มิถุนายน 2012 เวลา 20:07 น. - แก้ไขล่าสุด วันจันทร์ที่ 18 มิถุนายน 2012 เวลา 20:11 น.

เรื่องการไถ่ (Redemption)

เขียนโดย...บรรพต เวชกามา (ศูนย์พันธกิจจตุรธานี)

วันอาทิตย์ที่ 29 เมษายน 2012 เวลา 16:30 น.

คำว่า การไถ่ (Redemption) แปลมาจากคำในภาษาอังกฤษว่า Redemption และคำในภาษาอังกฤษแปลมาจากภาษากรีกอีกที่หนึ่งว่า apolytrosis เป็นคำที่ใช้ในทางการค้า ยืมมาจากภาษาทางการค้า ไม่ใช่ภาษาทางศาสนา ส่วนคำว่า ‘การถูกชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นบาปชั้นที่หนึ่ง’ (Justification) ก็เป็นคำที่ยืมมาจากภาษาของศาล ไม่ใช่ภาษาทางศาสนาเช่นกัน ด้วยเหตุนี้ พระคัมภีร์ภาษาไทยจึงแปลว่า “ความชอบธรรม”

ในพระคัมภีร์เดิมคำว่า การไถ่ถูกใช้กับทาส ซึ่งได้รับการซื้อหรือไถ่ให้พ้นจากการเป็นทาสให้มีอิสระ เขาเรียกการซื้อทาสนั้นว่า ‘การไถ่’ (ลนต 25:47-55)

- คำนี้ยังถูกใช้เปรียบเทียบกับประชาชนอิสราเอลผู้ที่ได้รับ ‘การไถ่’ ให้พ้นจากการเป็นทาสในอียิปต์ (อพย 15:13) จากนั้นก็คือบาบิโลน (อสย 43:1) และได้กลับมาปฏิสังขรณ์ประเทศขึ้นใหม่

- ในกรณีของมนุษย์ชาติ ทุกคนตกเป็นทาสหรือเชลย คือเป็นทาสของความผิดความบาป (มีกิเลส ราคะ ตัณหา) ไม่สามารถปลดปล่อยตัวเองให้หลุดพ้นไปได้ พระเยซูคริสต์จึงได้มา ‘ไถ่’ ให้เขาพ้นจากการเป็นทาสบาป ซื้อเขาให้พ้นจากการเป็นเชลยของบาป โดยพระองค์ได้หลังเลือดลงเพื่อเป็นค่าไถ่บาป

- พระเยซูเองได้ตรัสถึงการมาเกิดของพระองค์ว่า พระองค์มาเพื่อ ‘สละชีวิตของพระองค์ให้กับคนเป็นอันมาก’ (มก 10:45) ผลของการซื้อหรือการไถ่ หรือการช่วยเหลือนี้ทำให้มนุษย์ชาติกลับไปคืนดีกับพระเจ้า และเป็นคนของพระองค์

การไถ่นี้ หมายถึง การไถ่ตัวที่ต้องมีการจ่ายค่าไถ่ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความหลุดพ้นที่มีอยู่ 3 ชั้นตอน ตามที่เรากล่าวถึงในตอนที่แล้วนั้น เกิดจากการจัดหาโดยมีการเตรียมค่าไถ่ไว้ให้ หลักคำสอนเกี่ยวกับการไถ่ อันเป็นส่วนหนึ่งของความหลุดพ้น สามารถกล่าวสรุปได้ดังนี้:

4. เรื่องการไถ่ (Redemption)

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันจันทร์ที่ 18 มิถุนายน 2012 เวลา 20:07 น. - แก้ไขล่าสุด วันจันทร์ที่ 18 มิถุนายน 2012 เวลา 20:11 น.

1. การไถ่ คือการเอาสภาพของการเป็นทาส หรือสภาพของการเป็นหนี้ออกไป ในกรณีของการไถ่บาป ก็คือการชำระหนี้ หรือชำระค่าของความบาปที่เรา มีเราเป็นลูกหนี้ และเป็นทาสของความบาป การไถ่บาปก็คือการเอาบาปออกไปจากชีวิตของเรา โดยการไถ่

-ในพระคัมภีร์ใหม่ได้กล่าวถึงสภาพของมนุษย์ว่าเขาห่างเหินจากพระเจ้า (รม 3:10-18) ตกอยู่ภายใต้อำนาจการปกครองของซาตาน (กจ 10:38, 26:18) เป็นทาสของความบาป (รม.6:6;7:14) และมีความจำเป็นที่จะต้องรับได้รับการยกโทษจากความผิด และฤทธิ์อำนาจของความบาป (กจ.26:18;รม.1:18;6:1-18,23;อฟ.5:8;คส.1:13;1ปต.2:9)

-ดังนั้น มนุษย์จะต้องได้รับการไถ่ ทั้งที่เป็นการไถ่ในอดีต และการไถ่ในปัจจุบัน และการไถ่ในอนาคต การไถ่ในอดีตพระเจ้าเป็นผู้กระทำ โดยให้พระเยซูคริสต์เจ้าเป็นผู้มาจ่ายค่าไถ่นั้นในความตายของพระองค์ ส่วนการไถ่ในปัจจุบัน เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องในชีวิตของผู้เชื่อพระเจ้าที่อยู่ในโลกนี้ เพราะเราจะต้องตอบสนองต่อพระเจ้าวันต่อวัน ในการนำความบาปที่เกิดขึ้นในชีวิตของเราออกไป เพื่อเราจะไปถึงความไพบูลย์ของพระคริสต์ (อฟ.4:13)

2. ราคาที่ต้องจ่ายในการไถ่ เพื่อจะปลดปล่อยเราออกจากพันธนาการของความบาป พระเยซูคริสต์ได้จ่ายค่าไถ่ด้วยชีวิตและเลือดเนื้อของพระองค์ (มธ.20:28;มก.10:45;1คร.6:20;อฟ.1:7;ทต.2:14;ฮบ.9:12;1ปต.1:18-19) ดังนั้น เราจึงพ้นจากการเป็นทาสของความบาป เป็นอิสระจากบาป ไม่มีค่าของความบาปอีกต่อไป

3. ผลลัพธ์ของการไถ่ คือ ผู้เชื่อเป็นอิสระจากอำนาจปกครองของมารและจากความผิด และอำนาจของความบาป (กจ.26:18;รม.6:7,12,14,18;คส.1:13) เราจึงเป็นคนบาปที่ไม่มีค่าของความบาป หรือเป็น “คนบุญ” ที่อาศัยอยู่ในร่างของ “คนบาป” อย่างไรก็ตาม เสรีภาพจากบาปนี้ ไม่ได้หมายความว่าเราจะทำอะไรก็ได้ตามความปรารถนาของเราเพราะเราเป็นของพระเจ้าแล้ว

-เสรีภาพจากบาปทำให้เราเต็มใจที่จะเป็นทาสของพระเจ้า (กจ 26:18;รม 6:18,22;1คร.6:19-20;7:22-23) เราจึงทำอะไรก็ตามใจของเราเองไม่ได้ เพราะเราเป็นทาสของพระเจ้า จากการเป็นทาสบาป เรามาเป็นทาสของพระองค์ เราจะต้องทำตามพระทัยของพระองค์

4. คำสอนเรื่องการไถ่ในพระคัมภีร์ใหม่ ได้มีการกล่าวไว้ล่วงหน้าแล้วในพระคัมภีร์เดิม

-เหตุการณ์แห่งการไถ่ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในพระคัมภีร์เดิมคือการอพยพออกจากอียิปต์ (อพย.6) หลังจากนั้นได้มีการตั้งระบบการถวายเครื่องบูชา โดยให้ใช้เลือดสัตว์เป็นค่าตอบแทนที่ต้องจ่ายสำหรับการไถ่โทษบาป (ลนต.9:8)

อย่างไรก็ตาม การไถ่ เป็นส่วนหนึ่งของความหลุดพ้น เพราะเมื่อได้รับการไถ่แล้ว เราก็ได้รับการถูกชำระให้เป็นคนบุญในความหลุดพ้นในขั้นที่หนึ่ง (Justification) และเรากำลังถูกชำระให้บริสุทธิ์ทุกวันในความหลุดพ้นขั้นที่สอง (Sanctification)

4. เรื่องการไถ่ (Redemption)

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันจันทร์ที่ 18 มิถุนายน 2012 เวลา 20:07 น. - แก้ไขล่าสุด วันจันทร์ที่ 18 มิถุนายน 2012 เวลา 20:11 น.

) ในความหลุดพ้นนี้ เราไม่สามารถไถ่ตนเองได้ แต่พระเจ้าสามารถที่จะไถ่เราออกจากการเป็นทาสบาป ทาสของเนื้อหนัง ทาสของมารซาตานได้ นี่แหละคือความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า และความเมตตา กรุณาของพระเจ้า เกินกว่าที่เราจะเข้าใจได้จริงๆ

ความหมายของการไถ่

ในการไถ่นั้น ผู้ที่ไถ่จะต้องมีสิทธิอำนาจ หรือจะต้องเป็นผู้ที่มี “ค่าไถ่” ให้กับ ผู้ที่เป็นเจ้านั้นๆ แต่เดิมคำว่า “การไถ่” ในสมัยพระคัมภีร์เดิม หรือแม้แต่ในสมัยปัจจุบัน เป็นภาษาทางการค้า ไม่ใช่ภาษาทางศาสนาเหมือนดังที่กล่าวมาแล้ว

เราได้อ่านพบเรื่องการไถ่ที่ดินคิน ซึ่งเจ้าของได้เคยโอนให้หรือจำนองไว้ และยังมีบุคคลด้วยเหมือนกันที่จำเป็นต้องรับการไถ่คือ เช่นทาส หรือนักโทษ ในแต่ละกรณีไม่ว่าเป็นสิ่งของหรือเป็นบุคคล จะไถ่คืนจากสิทธิ์ที่หลุดไปหรือจากสภาพทาสได้นั้น ก็ต้องมีการเสียเงิน เสียค่า

การไถ่เป็นการซื้ออิสรภาพคืนมา เป็นการได้รับสิทธิที่เคยหลุดไปนั้นกลับคืนมาโดยมีการจ่ายให้ตามราคา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความหลุดพ้น

การไถ่ของพระเจ้าที่มีต่อพวกอิสราเอลที่เป็นชนชาติของพระองค์

ครั้งแรกได้ทรงเรียกอับราฮัมออกจากเมืองเออร์ของคนเคลเดีย (ไม่ใช่การไถ่ที่แท้จริง เพราะอับราฮัมยังไม่ได้ไปประเทศคานาอัน)

ต่อมาพระองค์ทรงปลดปล่อยชนชาติอิสราเอลออกจากความเป็นทาสในอียิปต์ สุดท้ายพระองค์ทรงปลดปล่อยชาวอิสราเอลจากการเชลยในประเทศบาบิโลน ทั้งสิ้นนี้พระเจ้าทรงเรียก ทรงกระทำ ทรงปลดปล่อย และทรงนำกลับคืนสู่ดินแดนพระสัญญาทุกครั้ง

ข้อพระคัมภีร์อีกข้อหนึ่งที่พูดถึงถึง “การไถ่ หรือการไถ่หนี้บาป” อยู่ในหนังสืออิสยาห์ 53:5

พระคัมภีร์ข้อนี้ได้ทำนายเกี่ยวกับพระคริสต์ผู้ที่จะเสด็จมาและจะตายบนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาปให้กับเรา

-แต่ท่านถูกแทง เพราะความทรยศของเรา ท่านบอบช้ำเพราะความบาปผิดของเรา การตีสอนที่ตบจนท่านนั้นทำให้พวกเรามีสวัสดิภาพ และที่ท่านถูกเย็บติดก็ทำให้เราได้รับการรักษา” (อิสยาห์ 53:5)

จึงสังเกตการเข้ามาแทนที่ของพระองค์ นี่เป็นอีกครั้งหนึ่งที่เราได้เห็นว่าพระคริสต์ใช้หนี้แทนเรา

เป็นภูมิหลังของพันธสัญญาเดิมที่ให้เราเข้าใจเรื่องการไถ่บาปอันยิ่งใหญ่ของพระเยซูคริสต์

4. เรื่องการไถ่ (Redemption)

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันจันทร์ที่ 18 มิถุนายน 2012 เวลา 20:07 น. - แก้ไขล่าสุด วันจันทร์ที่ 18 มิถุนายน 2012 เวลา 20:11 น.

สภาพของมนุษย์ในปัจจุบันนี้

ถูกแยกจากพระเจ้าและตกเป็นทาสบาปทั้งทางฝ่ายจิตวิญญาณและร่างกาย ความบาปของเรา (ที่เราถูกต่อต้านอำนาจของผู้เนรมิตสร้าง และต่อความผาสุกของเพื่อนบ้าน) ได้ทำให้เราตกเป็นทาสและแยกเราห่างจากพระเจ้า มนุษย์ซึ่งอยู่ในความผิดบาปเป็นผู้ที่อยู่ภายใต้การพิพากษา และค่าจ้างหรือผลของการกระทำนี้ก็คือความตาย

การกระทำของพระเจ้าเพื่อมนุษย์ผู้เป็นคนบาป

-พระเยซูคริสต์ผู้เป็นพระธรรม หรือ (The Logos พระคัมภีร์ภาษาไทยแปลว่า “พระวาจา”) ได้อวตารลงมาเกิดเป็นมนุษย์บริบูรณ์ไปด้วยพระคุณและความจริง เพื่อจะมาช่วยเหลือมนุษย์ผู้เป็นคนบาป (ยอห์น 1:14)

-พระเยซูคริสต์ได้ถูกตรึงบนกางเขนตายแทนเรา เราควรจะเป็นผู้ถูกตรึงและตายบนกางเขนนั้น เพราะเราเป็นคนบาป แต่พระองค์ทรงรับโทษนั้นแทนเรา “พระเจ้าได้ทรงทำพระองค์ผู้ไม่มีบาป ให้บาปเพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนบุญของพระเจ้าทางพระองค์” (2 คร 5:21)
พระองค์ทรงเข้ามาแทนที่เราเพื่อทรงรับสิ่งที่เราสมควรจะได้รับ

-พระเยซูคริสต์ทรงไถ่เราให้พ้นความสับสนแห่งธรรมบัญญัติ โดยการที่พระองค์ทรงยอมถูกสาปแช่งเพื่อเรา เพราะมีคำเขียนไว้ว่า ‘ทุกคนที่ต้องถูกแขวนไว้บนต้นไม้ก็ต้องถูกสาปแช่ง’ (กท 3:13)

-จากข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ เราได้เห็นแล้วว่าพระคริสต์ทรงรับเอาความบาปของเราไปไว้ที่พระองค์เพื่อไถ่หนี้บาปแทนเรา ข้อพระคัมภีร์อีกข้อหนึ่งกล่าวว่า “เพราะพระคริสต์ทรงทนทุกข์ครั้งเดียวเป็นพอเพราะบาป คือพระองค์ผู้เป็นคนบุญตายเพื่อคนบาป ฝ่ายกายพระองค์จึงตาย แต่ฝ่ายวิญญาณเป็นขึ้นจากตาย” (1 ปต 3:18)

-พระองค์เองได้ทรงรับแบกบาปของเราไว้ในพระกายของพระองค์ ที่ต้นไม้ นั้น เพื่อว่าเราทั้งหลายจะได้ตายต่อบาปได้ และดำเนินชีวิตตามความชอบธรรม ด้วยบาดแผลของพระองค์ พวกท่านจึงได้รับการรักษาให้หาย (1 ปต 2:24)

-พระองค์มารับสภาพแทนเรา ทรงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับเราอย่างบริบูรณ์ในสภาพอันน่าเวทนาของเรา พระองค์จึงสามารถรับความบาปและความตายแทนเราได้ ชีวิตของเราถูกรับไปเพราะความบาป

4. เรื่องการไถ่ (Redemption)

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันจันทร์ที่ 18 มิถุนายน 2012 เวลา 20:07 น. - แก้ไขล่าสุด วันจันทร์ที่ 18 มิถุนายน 2012 เวลา 20:11 น.

-พระองค์จึงทรงยอมตายแทนเรา ยอมถูกทอดทิ้งจากพระเจ้าเข้าอยู่ในความมืดแทนเรา

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ไม่เพียงแต่จะสอนเราเกี่ยวกับว่าพระคริสต์ทรงเข้ามาเป็น “ตัวแทน” ของเรา แต่สอนว่าพระองค์ทรงเป็น “เครื่องบูชาไถ่บาป” ด้วย ซึ่งหมายความว่าพระองค์ทรงใช้หนี้ความบาปทั้งหมดของมนุษย์ที่ติดค้างอยู่กับพระเจ้าอยู่แทนเรา

ความหมายของการตายของพระเยซูคริสต์

-เปรียบเทียบเหมือนปัสกาซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการไถ่ชาวอิสราเอลออกจากอียิปต์ พระองค์เป็นเหมือนลูกแกะและเลือดแกะไว้ที่รอบประตู และเมื่อพระเจ้าทรงทอดพระเนตรเห็นเลือดนั้น พระองค์ก็ผ่านบ้านนั้นไป

-พระเยซูหลังเลือดในขณะที่มีการฆ่าลูกแกะในเทศกาลปัสกา (ยน 13:1;18:25) พระคริสต์ผู้ทรงเป็นปัสกาของเรา ได้ถูกฆ่าบูชาเสียแล้ว (1 คร 5:7) พระองค์ ‘ทรงไถ่ด้วยพระโลหิตประเสริฐของพระคริสต์’ ดั่งเลือดลูกแกะที่ปราศจากตำหนิหรือจุดด่าง’ ซึ่งหลังไหลออกเพื่อไถ่บาปเรา และจะต้อง ‘ประพรม’ ลงบนเรา (ยน 1:2,18,19)

เมื่อพระคริสต์ผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า (พระคัมภีร์ภาษาไทยแปลว่า ‘พระเมษโปดก’) ได้หลังโลหิตและตายเป็นเครื่องถวายบูชาปัสกาแล้ว พระเจ้าทรงให้พระองค์เป็นขึ้นจากความตาย เพื่อพิสูจน์เพราะทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้ และเพื่อแสดงให้เห็นว่าการเสียสละของพระองค์เพื่อไถ่บาป ไม่ใช่เป็นการสละที่สูญเปล่า บัดนี้พระองค์ทรง ‘ประทับข้างขวาของพระเจ้า’ เพราะพระราชกิจแห่งการทรงไถ่ได้สำเร็จแล้ว เต็มไปด้วยสง่าราศีและพระเกียรติยศ พระองค์ ‘ไถ่บาปชั่ววินัยธรรม’ เพื่อเรา (ฮบ 9:12)

และตลอดเวลาชั่ววินัยธรรมผู้ชนแห่งสวรรค์จะร้องสรรเสริญว่า ‘พระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าผู้ทรงถูกฆ่าแล้วนั้น เป็นผู้สมควรได้รับฤทธิ์เดช...’ (ว 5:12) ถ้าไม่มีการไถ่ ก็จะไม่มีความหลุดพ้นเลย เพราะการไถ่ทำให้คนบาปกลายเป็นคนบุญ เป็นการกระทำของพระเจ้า ไม่ใช่ของเรา ถ้าไม่มีการไถ่ ก็จะไม่มีการหลุดพ้นจากบาปเลย และถ้าไม่ยอมรับการไถ่บาปของพระเยซู ก็จะไม่สามารถกลับไปหาพระเจ้า ไม่สามารถเข้าสู่สวรรค์ได้เลย

กล่าวโดยสรุป เราไม่สามารถใช้หนี้ความบาปของเราเองได้ หรือหากทำได้ ก็คงหมายความว่าเราต้องถูกลงโทษและถูกส่งไปยังบึงไฟนรกและอยู่ที่นั่นชั่ววินัยธรรมแน่นอน แต่พระเจ้าเป็นฝ่ายริเริ่มด้วยการเสด็จเข้ามาในโลกในสภาพที่เป็นมนุษย์ เป็นพระบุตรของพระเจ้า เพื่อใช้หนี้ความบาปต่อพระเจ้าแทนเรา

-เพราะการกระทำของพระองค์เพื่อเรานั้น เราจึงไม่เพียงแต่จะมีโอกาสได้รับการยกโทษบาปเท่านั้น แต่เรายังมีโอกาสที่จะได้ใช้ชีวิตเข้าสู่นิพพานไปอยู่กับพระองค์อีกด้วย

4. เรื่องการไถ่ (Redemption)

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันจันทร์ที่ 18 มิถุนายน 2012 เวลา 20:07 น. - แก้ไขล่าสุด วันจันทร์ที่ 18 มิถุนายน 2012 เวลา 20:11 น.

เพื่อที่จะได้รับชีวิตเข้าสู่นิพพาน เราต้องเชื่อในสิ่งที่พระคริสต์ได้ทรงกระทำบนกางเขนแทนเรา เราช่วยตัวเองไม่ได้ ดังนั้นเราจึงต้องมีคนที่เข้ามารับหน้าที่แทนเรานี้คือสาระสำคัญของการไถ่ หรือการใช้น้ำบาปแทนเรา

เขียนโดย Banpote Wetchgama (ศุภย์พันธกิจอุดรธานี)

แก้ไขล่าสุด ใน วันพฤหัสบดีที่ 24 พฤษภาคม 2012 เวลา 10:00 น.

(ข้อมูลที่นำมาเขียนในบทเรียน “การไถ่” (Repentance) นี้ ส่วนหนึ่งแปลและเรียบเรียงมาจากหนังสือ “Understanding the Bible by John R. W. Stott” PP. 168-170, 1972. และ หนังสือ

Romans God’s Good News for the World by John R. W. Stott” p 113, 1994.)

// // //